

efternavn, men som ønsker at få moderens pigenavn. Børn uden for ægteskab kan ligeledes ved anmeldelse til ministerialbogen få faderens navn. En hustru, der ikke bærer sin mands navn, kan under samlivet ved anmeldelse til vielsesmyndigheden antage dette. På samme måde kan en hustru, der bærer sin mands navn, efter ægteskabet genantage sit pigenavn.

I øvrigt sker forandring af efternavn ved et navnebevis, der udfærdiges af overøvrigheden. Ifølge betænkning vedrørende den statslige administration på amtsplanet (nr. 731/1975) s. 88 a behandlede overøvrigheden i perioden 1. april 1973 – 31. marts 1974 ca. 10.000 sager om for- og efternavne. I en del tilfælde, hvor der i dag kræves navnebevis fra overøvrigheden, gives dette kurant og kræver ingen egentlig sagsbehandling, men blot en konstatering af ansøgerens adkomst til navnet. Samtidig med udfærdigelse af navnebeviset underretter overøvrigheden bl. a. ministerialbogsføreren (personregisterføreren) på døbs- eller navngivelsesstedet om navneforandringen, medmindre der alene er tale om ændring vedrørende giftenavn.

En overførelse af sådanne sager om navneforandringer fra overøvrigheden til ministerialbogsførerne og de kommunale vielsesmyndigheder vil indebære en tiltrængt aflastning af overøvrigheden, men vil på den anden side medføre en vis forøgelse af ministerialbogsførernes og de kommunale vielsesmyndigheders arbejde.

Det foreslås herefter, at anmeldelse af navneforandring til ministerialbogen – udover de tilfælde, hvor dette kan ske efter de gældende regler – også kan ske, hvor den, der ønsker navneforandringen, har en umiddelbar adkomst til navnet, og denne adkomst kan konstateres ved at undersøge ministerialbogen vedrørende personen (§ 2, nr. 1 og 3) eller vedrørende en af personens forældre (§ 2, nr. 2).

Efter § 8, nr. 2, i den gældende lov kan et stedbarn få tilladelse fra overøvrigheden til at bære sin stedfars eller stedmors navn, hvis stedfaderen eller stedmoderen samtykker, og navneforandringen findes at være til bedste for barnet. Som omtalt i bemærkningerne til § 2, nr. 4, foreslås det, at den sidstnævnte betingelse udgår som overflødig, idet disse navneforandringer tillades kurant, når samtykke foreligger. Da denne betingelse umiddelbart kan konstateres, findes det ubetænkeligt, at også disse navneforandringer kan ske ved anmeldelse til ministerialbogen (personregisteret).

Som nævnt under pkt. 4, e, sker anmeldelse af fornavn og mellemnavn til ministerialbogen (personregisteret). Efter § 15, jfr. § 14, i den gældende

lov sker forandring af fornavn og mellemnavn derimod ved navnebevis, der udfærdiges af overøvrigheden. Imidlertid er der ved forandring af fornavn eller mellemnavn normalt tale om at tillægge et navn, som kunne have været valgt allerede ved den oprindelige navneanmeldelse til ministerialbogen i forbindelse med barnets fødsel. Det er derfor mest hensigtsmæssigt, at navneforandring i disse tilfælde kan ske blot ved anmeldelse til ministerialbogen, jfr. forslaget § 10, stk. 3, og § 11, stk. 1 og 3. For så vidt angår giftenavne foreslås det i § 4, at en ægtefælle i tilfælde, hvor den anden ægtefælle får nyt efternavn, skal kunne antage dette navn som giftenavn ved anmeldelse til vielsesmyndigheden, og at en ægtefælle, som har antaget den andens efternavn som giftenavn, skal kunne antage sit tidligere navn også under ægteskabet ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

Med hensyn til øvrige administrative konsekvenser af lovforslaget bemærkes, at § 1, stk. 2 og 3, om anmeldelse af efternavn for barn, hvis forældre ikke har samme efternavn, nok vil indebære en forøgelse af anmeldelser af efternavn, men næppe nogen mærkbar forøgelse af det samlede antal anmeldelser, idet anmeldelse af efternavn og anmeldelse af fornavn må antages normalt at ske samtidigt.

Forslaget til § 4, hvorefter ægtefæller kun får fælles navn, hvis de afgiver erklæring herom, vil formentlig medføre et øget antal anmeldelser, idet man må regne med, at det i hvert fald i en del år fortsat vil være det almindeligste, at ægtefæller ønsker at føre samme efternavn. Dette indebærer, at vielsesmyndighederne vil skulle modtage flere anmeldelser om antagelse af giftenavn end anmeldelser, der modtages efter de gældende bestemmelser om kvindens bibeholdelse af hidtidigt efternavn. Dette vil imidlertid næppe betyde nogen arbejdsforøgelse for vielsesmyndighederne, idet erklæring om antagelse af giftenavn vil kunne afgives ved afkrydsning i prøvelsespapirerne. I det omfang flere ægtepar vælger at føre særskilte slægtsnavne, vil folkeregistrene og CPR blive fritaget for at registrere navneændring og udskrive nyt personnummerbevis. De nye regler vil på den anden side muligvis medføre, at antallet af senere anmeldelser om antagelse af ægtefællens efternavn stiger, således at der herved påføres vielsesmyndigheder, folkeregister og CPR merarbejde med registrering, udfærdigelse af ny vielsesattest og nyt personnummerbevis.

Taget under ét vil de ændrede regler næppe medføre nogen forøgelse af de nævnte myndigheders arbejde. Det kan dog ikke udelukkes, at lo-